

Bude muset český stát bydlet na úřadě v Bruselu?

parlamentnilisty.cz/profily/Ing-Bc-Ivan-Novesky-50136/clanek/Bude-muset-cesky-stat-bydlet-na-urade-v-Bruselu-35285

22.09.2014 10:43:41

**výtah z přednášky 18.9.2014
na zámku Valeč-
předlužování státu = špatný
příklad pro občany**

**Stát se chová tak, jak
se dlužník nikdy nesmí
chovat**

aneb

Bude muset český stát bydlet na úřadě v Bruselu?

Ivan Noveský

(výtah z přednášky na konferenci Rovné šance. Práce. Rodina
= Spokojený občan

konané ve dnech 18.-19.9.2014 v zámku
Valeč)

Již řadu let prohlašují české vlády pravé i levé, že deficit státního dluhu v posledních letech narůstá pouze o cca 100 miliard Kč ročně. Je cosi špatného v našem myšlení i v morálce, když stát beztrestně hospodaří přesně tak, jak učíme občany, že nemají hospodařit, tj. s trvalým deficitem. Hospodaření českého státu je tak typicky velmi špatným příkladem chování státu pro všechny občany. Kdy byl naposledy vyrovnaný rozpočet České republiky? Státní dluh přesahuje 1,8 bilionů Kč a všichni se tváří, že o nic nejde a je zřejmé, že nikdo z politiků ani neuvažuje o splácení tohoto státního dluhu.

Kolik vůbec dluží města a obce? Pokud i občané dluží cca 1,5 bilionů Kč, což lze vzhledem k časté anonymitě věřitelů velmi obtížně zjistit, kolik dluhů vlastně připadá na 1 občana průměrně?

Co je finanční gramotnost a proč je potřeba? *„Finanční gramotnost není nic nového a dříve znamenala, jako základ výchovy mladých v rodině i ve škole, v podstatě umění nebo schopnost hospodařit se svým majetkem a penězi. Na pracovitosti a schopnosti hospodařit a šetřit, byla již v první republice založena prosperita celé československé společnosti. Konzumní trendy představované různými subjekty, které nyní válčují celý svět, u nás našly nepřipravenou a v pravém slova smyslu finančně negramotnou společnost, která jim umožňuje vytvářet obrovské zisky bez ohledu na osobní, sociální i celospolečenské dopady.“* Paní RNDr. Alena Palečková, jako předsedkyně sociálního výboru a místopředsedkyně Senátu PČR za ODS, určitě nemohla být podezřívána z levicového myšlení, přesto je její zdůvodnění potřebnosti finanční gramotnosti, alespoň pro mě, nejvýstižnější ze všech definic a zdůvodnění. Tuto citaci z První mezinárodní konference k finanční gramotnosti konané dne 31. 10. 2008 v Emauzích, jsem proto použil i v Úvodu 2. vydání Slabikáře finanční gramotnosti. Protože občan, na rozdíl od státu, musí umět sestavit svůj rozpočet jako vyrovnaný, či nejlépe přebytkový, aby si vytvořil rezervy pro nečekaný případ nezaměstnanosti, nemoci, apod. a systémově na stáří.

Finanční negramotnost státu dokazuje i nezájem státu o ekonomiku sociálních věcí. Stát neví, kolik ho stojí 1 nezaměstnaný (pozor, není to číslo totožné s náklady na APZ), i když kdysi (v roce 2006) vypracovala spol. Deloitte základní výpočet. Z tohoto výpočtu aproximací a kontrolními propočty, např. ČMKOS a dalších, vycházelo v letech 2010-2012 cca 190-213 tis. Kč, jako roční zatížení státního rozpočtu 1 nezaměstnaným. Kolik stojí státní rozpočet 1 bezdomovec, to si musí spočítat pouze "chudé" státy, jako např. Velká Británie, kde v roce 2009 na 1 bezdomovce stát musel vynaložit 26 tis. liber ročně. Pro srovnání na studium lékařské fakulty musel v

té době v GB vynaložit studující cizinec 23 tis. liber ročně. V ČR se mně ani mým kolegům nepodařilo nikde dohledat, kolik stojí 1 bezdomovec státní rozpočet ČR. Stát sice vynaložil v roce 2008 cca 370 milionů Kč na NDC, noclehárny, AD, DnPC nebo ChB, ale z toho to nelze spočítat. Ostatně kolik je vůbec bezdomovců v ČR? Některé prameny uvádějí 3 tis. v Praze, 1 tis. v Brně, ale kde je pravda? A pokud mezi bezdomovce budeme počítat i osoby, které mají trvalé bydliště na úřadech jako obranu proti exekucím, dostaneme se na jaké číslo?

Ostatně stát zpravidla řeší problémy až ex post. Typickým příkladem jsou např. dnes tolik publikované ubytovny, resp. příspěvky na bydlení. V červenci 2013 jsem poslal tehdejším ministrům MPSV ČR a MV ČR projekt Sociální mapa ČR, který měl z prostředků ESF zaměstnat 1500 absolventů a jejich zapojením získat přesný přehled, snížit náklady státu a bezpečnostní rizika plynoucí z vytváření těchto nových sociálně vyloučených ghett. Tento projekt byl však odmítnut jako nepotřebný. Po roce, v červenci 2014, když výše příspěvků na bydlení začala přerůstat MPSV ČR přes hlavu, vytvořilo MPSV ČR obdobný projekt, ale bez absolventů a prostředků ESF a pro státní rozpočet minimálně 21x dražší. Škoda těch zbytečně vynakládaných více než 2,5 miliardy Kč, které mohly být účelněji vynaloženy na začleňování právě lidí z těchto ghett.

Co máme učit občany, když stát se chová jako nejhoupější dlužník, t.j. stále své dluhy zvětšuje a vůbec nepřemýšlí a nevytváří strategie, jak se oddlužit? Pouze lze doufat, že stát neuvažuje, že použije metodu zoufalých občanů- dlužníků, kteří si vytvářejí virtuální bydliště na úřadu a český stát si nechce vytvořit virtuální bydliště v Bruselu na úřadu, aby mu exekutoři nemohli nic zabavit.

Již v roce 2008, když jsem řídil společnost COFET a velký projekt DDŠ, jsme začali učit nezaměstnané finanční gramotnost. Pro intenzivní zájem nezaměstnaných a dalších občanů vč. odborníků, se právě ti politici, kteří se měli za peníze daňových poplatníků starat o

prevenci předlužení a chudoby našich občanů, snažili zlikvidovat nejen projekty finanční gramotnosti, ale i nás, právě kvůli našim úspěchům s finanční gramotností.

Situace občanů se v průběhu let výrazně zhoršila, nejen díky krizí, ale hlavně proto, že proti jednotlivci- dlužníkovi, stojí nyní celý obhlubný propracovaný systém. Systém, který je propojen od soukromníků přes státní správu. Na konci systému jsou obrovské peníze, zase u soukromníků, ale v nedohledatelných firmách a místech po celém světě. Půjčování peněz v ČR je tak obrovský a tak výnosný obchod, že i mnozí politici se nechali zainteresovat. Občan, který se do soukolí dostane nemá šanci, občan jako jedinec nemá prakticky šanci proti systému zaštitěnému státem.

Stát si však vytváří velké problémy do budoucna v podobě nezaměstnatelných předlužených. Předlužený zaměstnanec je totiž pro zaměstnavatele přítěží, je demotivovaný, má problém, kde vzít peníze na cestu do práce, je rizikem, protože zoufale potřebuje peníze a chce žít a přežít, atd. Pokud si k tomu ještě zaměstnavatel připočte problémy a rizika vznikající u mzdových účetních při výpočtech a rozesílání různých částek různým oprávněným, zpravidla si rozmyslí zaměstnávat předluženého občana a volí jinou variantu. Z předlužených nezaměstnaných se pak velice často stávají trvale nezaměstnatelní a sociálně vyloučení. Statistika sebevražd v ČR z důvodu předlužení, apod. a další statistiky sledující např. nemocnost předlužených, apod. není pro občany ČR dostupná. Další otázkou by bylo, kolik je vůbec předlužených občanů ČR a komu vlastně občané ČR dluží? Kolik stojí finanční nigramotnost státní rozpočet ČR se neodvažují odhadovat, ale např. ve Velké Británii náklady státního rozpočtu na finanční nigramotnost britských občanů vyčíslili na 2,1 miliardy liber ročně (údaj roku 2009).

Možná by občané při rozhodování ve volbách měli hledat odpověď na základní otázku: Pokud se stát i občané stále předlužují, kdo to ve finále bude muset zaplatit?

Profily ParlamentníListy.cz jsou kontaktní názorovou platformou mezi politiky, institucemi, politickými stranami a voliči. Názory publikované v této platformě nelze ztotožňovat s postoji vydavatele a redakce ParlamentníListy.cz. Pro zveřejňování příspěvků v této platformě platí Etický kodex vkládání příspěvků a Všeobecné podmínky používání služby ParlamentníListy.cz.

reklama